

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 - **PROSINEC** 2014 – ČÍSLO **12**

Proč všichni jezdí sem?

Tuto otázku jsem dostal po mši svaté, kterou sloužil kardinál Vlk v klášterním kostele ke konci 1. Broumovské diskuze, od jednoho z našich ministrantů. Na stránkách tohoto měsíčníku sami uvidíme, že uplynulý měsíc byl velkým požehnáním pro

naši farnost. Je tomu tak díky Vám všem, kdo jakýmkoli způsobem dáváte svůj čas a ochotu ve prospěch náznaků Božího království už zde na zemi. S trochou nadsázky se tak dá říct, že u nás advent začal už v listopadu. Rovněž, kromě již zmíněného, i díky svobodě, ve které již čtvrt století můžeme žít.

P. Martin Lanži

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
7. prosince

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	16:00 hod

14. prosince

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vižňov	16:00 hod

21. prosince

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, kaple PM	16:00 hod

28. prosince

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, kaple PM	16:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-	*
Úterý	klášterní k.	17:00 hod**	
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod**	
Čtvrtek	děkanství k.	07:15 hod**	
Pátek	děkanství k.	15:00 hod	
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod	

Svátost smíření 20 min před každou mší sv.

+ sobota 20. 12., P+P 09:00 – 10:00 hod (2 kněží).

Adorace: **středa, sv. Václav, 17:30 – 18:00 hod.**

* 1. 12. mše sv. v pondělí
u sv. Václava v 17:00 hod;

8. 12. mše sv. v pondělí
v hřbitovním k. PM v 17:00 hod.

** 2. 12. mše sv. ráno v 7:15 u P+P;
3. 12. a 4. 12. mše sv. nebude.

**NÁVRH ROZVRHU NÁBOŽENSTVÍ
V ŠK. R. 2014/2015**

0. – 2. tř.: středa 14:45 – 15:45 hod,
fara Broumov (p. Helena Šikutová)

3. tř. (1. sv. přijímání):
středa 13:15 – 14:00,
ZŠ Meziměstí (P. Martin Lanži)

4. – 5. tř.: pátek 13:45 – 14:30 hod,
fara Broumov (P. Martin Lanži)

6. – 7. tř.: úterý 13:45 – 14:30 hod,
fara Broumov (P. Martin Lanži)

* V případě přihlášení nových žáků se,
prosím, obraťte na duchovního správce

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY A JINÉ 2014 - 2015
Středa 24. 12.:

Broumov, sv. Václav	08:30 hod (poté návštěva nemocnice)
Ruprechtice	22:00 hod
Otovice	22:00 hod (zpívání koled)
Broumov, P+P	24:00 hod

Čtvrtek 25. 12.:

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, P+P	15:00 hod (setkání dětí u Jeslíček)
Vižňov	16:00 hod

Pátek 26. 12.:

Broumov, P+P	08:30 hod
--------------	-----------

Sobota 27. 12.:

Broumov, sv. Václav	17:00 hod
---------------------	-----------

Neděle 28. 12.:

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, kaple PM	16:00 hod

Pondělí 29. 12.:

xxxxxxxxx

Úterý 30. 12.

Broumov, klášterní k.	17:00 hod
-----------------------	-----------

Středa 31. 12.

Broumov, P+P	17:00 hod
Hvězda	24:00 hod

Čtvrtek 01. 01.:

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, klášterní k.	10:00 hod
Broumov, sv. Václav	16:00 hod

Pátek 02. 01.:

Broumov, P+P	15:00 hod
--------------	-----------

Sobota 03. 01.:

Broumov, sv. Václav	17:00 hod
---------------------	-----------

Neděle 04. 01.:

Otovice	08:30 hod
Broumov	10:00 hod
Ruprechtice	16:00 hod

Vánoční svátost smíření: sobota 20. 12., P+P, od 09:00 – 10:30 hod (2 kněží)
Předvánoční prodej knih: neděle 21. 12., P+P, po mši sv.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: farnost@broumovsko.cz, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.

Ďábel není mýtus

a musíme mu čelit zbrojí pravdy

Vatikán. Křesťanský život je boj proti ďáblu, světu a tělesným žádostem – konstatoval papež František v homilii při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty ve čtvrtek 30. října. Papež komentoval čtení z listu sv. Pavla Efesanům (6,10-20), zdůraznil, že „existuje ďábel“ a že „proti němu máme bojovat zbrojí pravdy“.

Petrův nástupce poukázal na skutečnost, že sv. Pavel užívá v souvislosti s křesťanským životem „vojenského slovníku“. Papež zdůraznil, že „život v Bohu je nutno bránit, musí se bojovat, aby bylo možné jej vést. Je třeba síly a odvahy, aby bylo možné obstát a zvěstovat. O pokrok v duchovním životě je nezbytné bojovat. Není to pouhé střetnutí, nýbrž ustavičný boj.“ Papež František poukázal na tři nepřátele křesťanského života: „ďábla, svět a tělo, tedy naše žádosti, které jsou ranami po prvotním hříchu. Spása – podotkl - je nám ovšem dána zdarma, ale jsme povoláni ji bránit.“

„Před čím se bránit? Co mám dělat?« Obléci se do plné výzbroje Boží« - říká nám svatý Pavel. To, co je Boží, nás brání, abychom čelili nástrahám ďáblovým. Jasně? Jasně. Nelze si představit duchovní život či křesťanský život bez odporování pokušení, bez boje proti ďáblu, bez výzbroje Boží, která nám dává sílu a brání nás.“

Svatý Pavel zdůrazňuje – pokračoval papež – že „náš boj nevedeme proti maličkostem, nýbrž proti kníždům a mocnostem, tedy proti ďáblu a těm, kteří jsou jeho“.

„Tuto generaci – a mnohé jiné – však přesvědčili, aby věřila, že ďábel je nějaký mýtus, postava či idea, představa zla. Ďábel však existuje a my proti němu máme bojovat. Říká to svatý Pavel, nikoli já! Boží Slovo tak praví. My o tom však nejsme moc přesvědčeni. Pavel pak popisuje tuto výzbroj, jednotlivé části Boží zbroje a říká: »Stůjte tedy pevně, opásání pravdou«. Toto je Boží výzbroj: pravda.“

„Ďábel,“ řekl dále František, „ je lhář, otec lhářů, otec lži. Svatý Pavel říká, že je třeba opásat se pravdou, obléci se pancířem spravedlnosti.“

Nemůžeme být křesťané, aniž bychom se bez ustání snažili být spravedliví. To nelze. Velice by nám pomohlo, kdybychom si položili otázku: věřím anebo nikoli? Trochu věřím a trochu ne? Jsem trochu zesvětštělý a trochu ne? Bez víry totiž nelze postupovat vpřed, nelze bránit Ježíšovu spásu. Potřebujeme »štit víry«, protože ďábel po nás nehází květiny, nýbrž »ohnivé střely«, aby nás zabil. Musíme proto vzít »přilbu spásy a meč Ducha, to je slovo Boží«,“ řekl papež a vyzval k vytrvalé modlitbě: „Při každé příležitosti prostě a modlete se.“

„Život je vojenská služba. Křesťanský život je boj, krásný boj, protože na každém kroku našeho života, kdy Pán zvítězí, obdaňuje nás radostí, obrovským štěstím. Radost z toho, že v nás zvítězil Pán spásou danou zdarma. Ano, všichni jsme v boji trochu líní a necháme se svádět žádostmi a pokušeními. Jsme totiž všichni hříšníci. Neklestejte však na mysl. Odvahu a sílu, protože Pán je s námi.“

Těmito slovy končil papež František ranní kázání v Dómě sv. Marty.

www.radiovaticana.cz/31. 10. 2014

Rok 2014 ve farních akcích

4. ledna
Tříkrálová sbírka

5. ledna
Tříkrálový průvod

25. ledna
Farní ples

18. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

10. května
Pouť do Vambeřic

11. května
Kaple pod Hvězdou - májová pobožnost

18. května
Hvězda - májová pobožnost

23. května
Noc kostelů

25. května
Malé Svatoňovice - májová pobožnost

6. června
Ekumenická bohoslužba v k. DSv.

7. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

14. června
**Oslavy výročí diecéze
(klášter, biskup Josef)**

15. června
1. svatě přijímání

21. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)

30. června – 6. července
Summer job

26. července
Jakubsko-anenský víkend

2. srpna
Křinická pouť

9. – 14. srpna
Farní tábor na Janovičkách

27. září
Farní výlet (Praha - Břevnov)

8. listopadu
**Svatomartinské odpoledne
(Martinkovice)**

9. listopadu
Pietní akt (Martinkovice)

10. - 17. listopadu
**Akce u příležitosti 25. výročí
17. listopadu 1989**

KOMPENDIUM KATECHISMU SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE

Svátost manželství

337. Jaký je Boží plán s mužem a ženou?

Bůh, jenž je láska a stvořil člověka pro lásku, ho povolal k tomu, aby miloval. Když stvořil muže a ženu, povolal je v manželství k intimnímu společenství života a vzájemné lásky, „tak, aby už nebyli dva, ale jedno tělo“ (Mt 19,6). Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi“ (Gen 1,28).

338. K jakým cílům

Bůh ustanovil manželství?

Manželské spojení muže a ženy, založené a uspořádané vlastními zákony Stvořitele, je svou

přirozeností zaměřeno na společenství a dobro manželů a plazení a výchovu dětí. Manželské spojení podle prvotního božského plánu je nerozlučitelné: „Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj“ (Mt 19,6).

339. Jakým způsobem ohrožuje manželství hříchy?

Kvůli prvotnímu hříchu, který vyvolal také porušení prvotního společenství muže a ženy, darovaného Stvořitelem, je manželské spojení velmi často napadáno nesvorností a nevěrností. Nicméně Bůh ve svém nekonečném milosrdenství dává muži a ženě svou milost, aby uskutečňovali spojení svých životů podle původního božského plánu.

340. Co učí Starý zákon o manželství?

Bůh pomáhá svému lidu především pedagogikou Zákona a proroků, aby uzrávalo vědomí, že manželství je jediné a nerozlučitelné. Svatební smlouva Boha s Izraelem připravuje a předobrazuje novou Smlouvu, dovršenou Božím Synem, Ježíšem Kristem s jeho nevěstou Církví.

341. Co nového dal manželství Kristus?

Ježíš Kristus nejenom obnovuje prvotní řád, jaký chtěl Bůh, nýbrž dává milost žít manželství v nové důstojnosti svátosti, která je znamením jeho manželské lásky k církvi: „Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev“ (Ef 5,25).

342. Je manželství povinné pro všechny?

Manželství není povinné pro všechny. Bůh povolává některé muže a ženy, aby následovali Pána Ježíše v životě panenství nebo celibátu pro Boží království tím, že se svobodně zřikají velkého dobra manželství, aby se starali o věci Pána a snažili se Mu líbit, stávající se znamením absolutního primátu Kristovy lásky a vroucího očekávání jeho slavného příchodu.

343. Jak se slaví svátost manželství?

Protože manželství ustanovuje manžele do veřejného stavu života církve, je její liturgické slavení veřejné, za přítomnosti kněze (nebo kvalifikovaného svědka církve) a dalších svědků.

344. Co to je manželský souhlas?

Manželský souhlas je vůle, vyjádřená jedním mužem a jednou ženou vzájemně a definitivně se sobě dát, aby žili svazek věrné a plodné lásky. Protože souhlas vytváří manželství, je nezbytný a nenahraditelný. Aby souhlas učinil manželství platným, musí být jeho předmětem manželství, a musí to být lidský akt, vědomý a svobodný, nevynucený násilím nebo nátlakem.

345. Co se požaduje, je-li jeden z manželů nekatolík?

Aby byla smíšená manželství (mezi katolíkem a

pokřtěným nekatolíkem) dovolená, vyžaduje se dovolení církevní autority. Aby byla platná manželství s rozdílným kultem (mezi katolíkem a nepokřtěným), mají zapotřebí dispens. V každém případě je podstatné, aby manželé nevylučovali přijetí cílů a podstatných vlastností, a aby katolický manžel (manželka) potvrdil, že druhý (druhá) zná závazky, jak uchovat víru a zajistit křest a katolickou výchovu dětí.

346. Jaké má účinky svátost manželství?

Svátost manželství vytváří mezi manželi trvalé a výlučné pouto. Sám Bůh pečeti souhlas manželů. Proto uzavřené a dokonané manželství mezi pokřtěnými nemůže být nikdy rozloučeno. Kromě toho tato svátost uděluje manželům nezbytnou milost, aby dosáhli svatosti v manželském životě a k odpovědnému přijetí dětí a jejich výchově.

347. Které hříchy jsou těžce proti svátosti manželství?

Jsou to cizoložství; polygamie, neboť odporuje stejné důstojnosti mezi mužem a ženou a jedinečnosti a výlučnosti manželské lásky; odmítnutí plodnosti, které zbavuje manželský život jeho nejcennějšího daru - dětí; a rozvod, který se prohřešuje proti nerozlučitelnosti.

348. Kdy církev připouští tělesné oddělení manželů?

Církev připouští tělesné oddělení manželů, když se jejich společné bytí stalo ze závažných důvodů prakticky nemožné; i když si přeje jejich smíření. Avšak nejsou svobodni uzavřít nové manželství, leda že by jejich manželství bylo prohlášeno za neplatné; za takové je prohlášena církevní autorita.

349. Jaký je postoj církve k rozvedeným, kteří znovu uzavřeli sňatek?

Církev, věrna Pánu, nemůže uznat manželství rozvedených, kteří uzavřeli další civilní sňatek. „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství“ (Mk 10,11-12). Vůči nim církev uskutečňuje postoj jemnocitné péče tím, že je vybízí, aby žili podle víry a vychovávali děti v křesťanské víře. Nemohou však dostat svátostné rozřešení, ani přistupovat k přijímání eucharistie, ani vykonávat určité církevní odpovědnosti, dokud trvá situace objektivně odporující Božímu zákonu.

350. Proč se křesťanská rodina také nazývá „domácí církev“?

Protože rodina ukazuje a uskutečňuje rodinnou a komunitní povahu církve. Každý člen podle své role vykonává křesťanské služby a přispívá k tomu, aby udělal z rodiny komunitu milosti a modlitby, školu lidských a křesťanských ctností a místo prvního hlásání víry dětem.

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumavska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumavska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumavska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumavska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Lumen fidei XVI.

(Encyklika papeže Františka o víře)

Víra, modlitba a Desatero

46. Při věrném předávání paměti církve jsou podstatné další dva prvky. Za prvé modlitba Páně, Otče náš. V ní se křesťan učí sdílet samu duchovní zkušenost Krista a začíná se dívat Kristovými očima. Od Toho, který je světlo, Jednorozeného Otcova Syna, poznáváme Boha také my a můžeme zažehnout u druhých touhu přiblížit se k Němu.

Podobně důležitá je dále spojitost víry a Desatera. Víra, jak jsme řekli, se jeví jako cesta, kterou je třeba se ubírat, a která je otevřena setkání s živým Bohem. Proto ve světle víry a naprostého svěřeni se Bohu, který zachraňuje, získává Desatero svou nejhlubší pravdu obsaženou ve slovech, kterými se deset přikázání začíná: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země“ (Ex 20,2). Desatero není sbírka negujících předpisů, nýbrž konkrétních indikací vyvádějících z pouště sebevtažného „já uzavřeného do sebe, a umožňujících vstoupit do dialogu s Bohem, nechat se obejmout Jeho milosrdenstvím a nést Jeho milosrdenství. Víra tak vyznává Boží lásku, původ a oporu všeho, nechává se touto láskou pohnout k cestě vstříc plnosti společenství s Bohem. Desatero se jeví jako cesta vděčnosti, odpověď lásky, která je možná, protože ve víře jsme otevřeni zkušenosti přetvářející Boží lásky k nám. A na tuto cestu svítí nové světlo toho, co učí Ježíš v horském kázání (srov. Mt 5-7).

Dotknul jsem se tak čtyřech prvků, které shrnují poklad paměti, kterou předává církev: vyznání víry, slavení svátostí, cesta Desatera, modlitba. Katecheze církve se tradičně skládá z nich, včetně Katechismu katolické církve, základního nástroje onoho jednotícího úkonu, kterým církev sděluje celý obsah víry, „všechno, co sama je a v co věří“.

Nepochopená synoda

Mimořádná biskupská synoda o rodině podle některých nesplnila očekávání. A ani nemohla. Ne kvůli tomu, že by selhala. To jen očekávání byla výrazně přehnaná a nereálná.

Revoluce ve Vatikánu. Takové titulky zaplavovaly média během prvního poločasu dvouměsíční synody. Mediální optice se nemůžeme až tak divit. Příprava synody a její průběh byly v skutku nestandardní.

Vatikán na konci roku 2013 rozeslal po celém světě dotazník, který kladl otevřené otázky a tak mapoval rodinnou problematiku v terénu. V únoru 2014 vystoupil kardinál Walter Kasper, aby z pověření papeže Františka přednesl před kardinály provokativní promluvu, která podnítl diskusi. Kasper splnil zadání na výbornou. V následujících měsících se objevilo vícero antikasperovských polemik. Část kardinálů dokonce připravila knižní reakci na Kasperovy teze.

Papež František se této vnitřní polemice vůbec nebránil. Na synodu nominoval zástupce obou táborů. V jejím úvodu je vyzval, aby hovořili přímo a naslouchali s pokorou. Jelikož Vatikán dal účastníkům volnou ruku při kontaktu s novináři, otevřená diskuse nezůstala skrytá za zdmi synodní auly. Obraz uzavřené a stagnující církve, který média ráda vykreslují, dostal nečekanou facku.

Když do této dynamické atmosféry zazněla průběžná zpráva, v ní maďarský kardinál Péter Erdő a italský arcibiskup Bruno Forte shrnuli nejdůležitější diskutovaná témata, katolíci i nekatozíci zůstali zaraženi. O svátosti přijímání rozvedených či homosexuálů se v církvi sice mluví, ale tak silný apel, aby se přešlo od slov k skutkům, čekal málokdo.

V návalu pozitivních a negativních emocí se tak zapomnělo na několik důležitých faktů.

Zaprvé, i když průběžný dokument zvolil velmi

otevřený slovník (formu), obsahem se neodchyloje od dosavadního učení církve. Stačí si porovnat nejcitlivější body dokumentu s Katechismem katolické církve.

Zadruhé šlo o průběžný dokument, který sestavila malá skupina účastníků synody, takže do něj přirozeně přenesla své vnímání probíhající diskuse. S úmyslem objektivizovat obsah dokumentu bylo už předem počítáno tak, že během druhého týdne synodu bude text komentovaný a dopracovaný.

Zatřetí ani závěrečný dokument, při kterém účastníci synody „dali nohu z plynu“, není ničím definitivním a nepředstavuje oficiální církevní učení. Poslouží pouze jako startovní bod, od kterého se odvine debata na příští řádné synodě. Samozřejmě, během celého roku lze očekávat živé debaty o všem, co bylo na skončené mimořádné synodě řečeno a napsáno. Finální tečkou však bude až posynodální exhortace papeže Františka, v níž si hlava církve bude moci (ale nemusí) osvojit závěry řádné synody.

Z různých stran zaznívají polemiky, zda bylo dobrým řešením, že synodální výměny názorů probíhaly před zraky celého světa, že média byla o všem informována, že byly zveřejňovány i průběžné dokumenty, že ...

Jedno však musí být jasné. Kardinál Bergoglio už před zvolením za papeže otevřeně hovořil o svém pohledu na církev. „Musíme předejít duchovní nemoci církve, která se bude srovnávat pouze sama se sebou - když se to stane, církev onemocní. Je pravda, že když vyjdeme na ulici, můžeme se dostat do incidentů, to se stává každému muži a každé ženě. Ale pokud církev zůstane uzavřená do sebe samé, zestárne,“ řekl kardinál Bergoglio pro Vatican Insider, a dodal: „Pokud bych si měl vybrat mezi církví zraněnou, protože vyšla na ulici, a církví churavou uzavřeností, nepochybuji, že bych dal přednost té první.“

František dnes jen realizuje svou vizi církve „na ulici“.

Imrich Gazda /www.christent.cz

24. října 2014

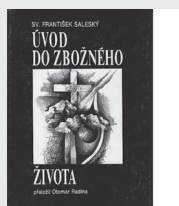

Sv. Tomáš Becket,

29. prosinec,
biskup a mučedník

Narodil se ke konci roku 1117 nebo v r. 1118 v Londýně jako syn Gilberta Becketa. Studoval v Paříži teologii a v pětadvaceti letech se stal jáhnem a pomocníkem canterburského arcibiskupa Teobalda. Učenost, moudrost i uhlazená výmluvnost přispěly k tomu, že ho arcibiskup poslal studovat ještě církevní i světské právo do Boloňe v Itálii. Studia dokončil v Auxerre. Mezi tím vyřizoval poselství mezi anglickým arcibiskupstvím a papežským stolcem.

Filotea:

Některé další rady o mluvení

Tvá řeč ať je laskavá, otevřená, upřímná, bez vytáček, nehledaná a opravdová. I když není dobré za všech okolností říkat jakoukoli pravdu, nikdy není dovoleno proti pravdě jednat. Svátý Ludvík radí, abychom nikomu neodporovali, ledaže by souhlas znamenal hřích nebo velkou škodu. A kniha Přísloví praví, že kdo žije bezúhonně, žije bezpečně (Př 10, 9). Je tedy zřejmé, že při mluvení se nemá hledět na množství, ale na jakost.

Sv. František Saleský (kráceno)

Od roku 1154 byl arcijáhmem canterburským a proboštem beverleyským a v roce 1156 ho na Teobaldovo doporučení mladý král Jindřich II. ustanovil za svého kancléře. Pro Tomáše to znamenalo, přinejmenším navenek, stát se pořadatelem hostin i velkých honů a různých zábav a výprav ve společnosti krále, přepychový život. Ve svém úřadě se značnou horlivostí hájil skutečná i domnělá práva koruny. Byl přítelem krále a ten jej pověřil i dohledem nad výchovou svého syna. Tomáš pomáhal řídit státní záležitosti, snažil se o udržení jednoty a míru v zemi, bděl nad zachováváním zákonů, nechával stíhat lupiče, zastával se chudých proti utlačovatelům, podporoval obchod dobré jméno Anglie v zahraničí.

V roce 1161 zemřel canterburský arcibiskup a Tomáš v té době byl údajně na bitevním poli s Francií. Král Jindřich II. dostal zprávu v Normandii a rozhodl se udělat vše proto, aby na uprázdněné místo nastoupil jeho kancléř. Tomáši Becketovi se králova snaha nelíbila, neboť prohlédl jeho plány. Přímo mu řekl, že jednak není vhodným mužem k povýšení nad sbor svatých mnichů a za druhé by jejich přátelství a současnou důvěru taková volba obrátila v nepřátelství. Otevřeně králi řekl, že vidí jeho zájem zasahovat do církevních věcí, a to by on jako arcibiskup nesnesl.

Král přesto na svém rozhodnutí nic nezměnil a canterburská kapitula proto zvolila Tomáše za arcibiskupa a primase. Tomáš Becket po přijetí volby přijal kněžské svěcení a 3. 6. 1162 svěcení biskupské. Do úřadu nastoupil se vši zodpovědností a vážností.

Na prvním místě byl pokorným Božím sluhou a snažil se žít asketicky, i když navenek musel zachovávat jistou vznešenost úřadu a nějakou dobu byl ještě i ve funkci kancléře. V rozlehlém paláci se však spokojil s jedním pokojem, skromně vybaveným, nosil spodní žíněný oděv a den začínal velmi brzy delším dlením na modlitbách, po kterém sloužil mši svatou. Jako primas po starém zvyku hostil šlechtice, hodnostáře i učence, sám však jedl málo a hodně se postil.

Tomáš, když byl kancléřem, hájil výsady koruny proti všem, ale jako arcibiskup zasazoval se za práva církve i proti králi a od šlechticů požadoval vrácení neoprávněně drženého církevního majetku. Požadoval také, aby duchovní osoby podléhaly výhradně jen církevnímu soudu. Král Jindřich II., vida že se s Tomášem již neshodne, svolal r. 1163 sněm do Westminsteru a od biskupů zde chtěl, aby se zavázali k zachovávání starých zemských proticírkevních zvyklostí. Protože neuspěl, svolal v dalším roce sněm do Klarendonu. Král nechal sestavit 16 článků, jejichž účelem bylo silné omezení papežské pravomoci v Anglii. Podle nich by prakticky církevní pravomoc přešla do rukou krále. Spory o duchovní obročí měly řešit pouze světské soudy, volby biskupů a

opatů se měly konat jen v královské kapli a biskupové neměli mít možnost bez králova svolení opustit jeho říši.

Tomáš je odmítal i přes hrozbu smrti, ale nakonec je na nátlak biskupů papeži odeslal. Po odmítavém postoji papeže se chtěl podrobit přsnému pokání za to, že podlehl nátlaku biskupů a prosil papeže o rozřešení. Přijal je s pevným odhodláním setrvat ve věrnosti církvi.

Jindřich II., když se Tomáš z důvodu onemocnění nedostavil před jeho soud, ho označil za velezrádce a nařídil zabavení všeho majetku, s nímž Tomáš disponoval. K dalšímu soudu v Northamptonu sice Tomáš přišel, ale když měl být čten nález o jeho vině, prohlásil, že zakázal soudit duchovní pastýře a odvolává se k papeži. Rychle pak opustil místo konání koncilu. V noci 14. 10. 1164 tajně opustil území Anglie. V přestrojení za mnicha odcestoval přes moře a Flandry do francouzského, kde se setkal s papežem Alexandrem III. Předstoupil před něj se žádostí o odstoupení z úřadu a za důvod udával způsob, jakým byl zvolen. Papež však jeho volbu potvrdil a žádal ho, aby v úřadu setrval.

Tomáš nějakou dobu setrval v pontignyském klášteře, ale pro Jindřichovu hrozbu, že vyžene ze své země všechny cisterciácké mnichy, budovali jejich klášter ve Francii poskytovat jeho arcibiskupovi útočiště, klášter r. 1166 opustil. Odešel do Sens, kde pokračoval v exilovém pobytu jako mnich kláštera sv. Kolumby. Modlil se za Jindřicha i svou arcidiecézi a žil velmi asketicky asi do listopadu 1170.

V červnu toho roku, přičiněním apoštolského stolce, došlo ve Francii k určitému usmíření Jindřicha s Tomášem, a tomu byl povolen návrat do Anglie. Kardinál Albert však Tomáše varoval, aby zdánlivému smíru nedůvěřoval. Tomáš se přesto s velkým odhodláním 5. 12. 1170 do Canterbury vrátil, i když předvídal násilnou smrt.

Předtím podle dohody s papežem vyhlásil klatbu na dva biskupy a suspensi arcibiskupa v Yorku, jako nutné omezení jejich škodlivého působení. Poslové potrestaných biskupů Tomáše varovali, a když trest neodvolal, biskupové žalovali králi, pobývajícimu v Normandii, že Tomáš si vede jako král a místo pokoje připravuje válku. To krále, který se cítil ponížen, velice rozhořčilo a pronesl otázku ve smyslu, že „není nikoho, kdo by na tom drzém knězi pomstil mou hanbu?“

Ta slova vzali čtyři šlechtici jako výzvu a spěšně odjeli do Canterbury. Král prý si datečně uvědomil své unáhlení, ale jím vyslaní služebníci již tyto rytíře nedostihli. Ti nejprve povýšeně po Tomášovi požadovali zrušení církevních trestů a po jeho odmítavé odpovědi odjeli pro tlupu

ozbrojených mužů. Služebníci z arcibiskupství zatím donutili Tomáše odejít do chrámu. Ten se bránil slovy, že „chrám není tvrz,“ a že bude-li toho třeba, rád za církev položí svůj život. Nedovolil uzavřít ani chrámová vrata. Když se modlil na stupních oltáře sv. Benedikta, vtrhli ozbrojení spiklenci do chrámu a křičeli: „Kde je ten zrádce?“ Teprve poté, až jeden použil slovo arcibiskup, Tomáš povstal, otočil se k nim a klidným hlasem řekl: „Jsem arcibiskup, nikoliv však zrádce. Pokud mne hledáte, tak jste mne našli. Pro Boha a pro církev jsem ochoten prolít krev, ale jménem Páně vám zakazuji ublížit mému lidu.“ Jeden spiklenec mu pak oznámil, že zemře kvůli nezrušení trestů a Tomáš odpověděl, že je připraven svou krví zjednat Církvi svobodu a pokoj. Dostal čtyři sečné rány, přičemž poslední mu před oltářem roztránila lebku. Bylo to 29. prosince 1170.

Král byl zprávou poděšen a projevil lítost nad tím, že zavdal příčinu k takovému zločinu. Aby předešel církevnímu trestu, vyslal k papeži posly, kteří měli za úkol tlumočit jeho sliby. Osobně se Jindřich II. s církví smířil a v přítomnosti svého syna, poslu papeže, biskupů a opatů země odpřísáhl, že k Tomášově vraždě nedal příkaz a učinil prohlášení ohledně ochoty k zadostiučinění pro zavdání příčiny k tomuto zločinu. Zároveň přísahal, že bude poslušný papeži a jeho nástupcům, že dovoluje odvolávat se do Říma, stoupencům zavražděného udělí milost, vrátí církevní statky

a zruší články, které byly příčinou sporu a byly zavedeny ke škodě církve. Také prohlásil, že se zúčastní křížového tažení a bude podporovat templáře. Anglii uznal za léno papežské a u chrámových dveří přijal rozhrěšení.

Bylo to vítězství dosažené mučednickou smrtí Tomáše Becketa, kterého papež už 21. 2. 1173 svatořečil.

Za panování Jindřicha VIII. Došlo však k útokům na vše, co bylo s Tomášem Becketem spojeno. Jindřich VIII. roku 1538 zničil bohatý relikviář s jeho ostatky, nařídil přemalovat nástěnné obrazy s jeho postavou a zakázal se o něm zmiňovat v anglikánské církvi. Přesto se Tomášova památka rozšířila do mnoha zemí. Karel IV. část z jeho ostatků získal pro pražskou katedrálu již r. 1377.

Česko-polská studentská exkurze po památkách Broumova a Dolního Slezska

stav dějin umění AV ČR, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego a sdružení Omnium ve spolupráci s Římskokatolickou farností v Broumově uspořádaly ve dne 19. – 24. října 2014 česko-polskou studentskou exkurzi po památkách Broumova, Dolního Slezska a Kladska s cílem poznání duchovních, kulturních a uměleckých center těchto regionů.

Exkurze se zúčastnili studenti z Vratislavské univerzity, Univerzity Karlovy, Univerzity Palackého v Olomouci, Masarykovy univerzity v Brně, Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a Univerzity Pardubice a další.

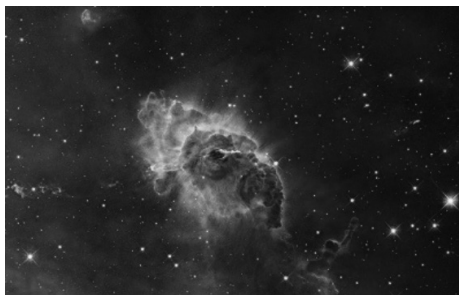
Společně navštívili kostely z broumovské skupiny kostelů, poutní kostel P. Marie Pomocné a poustevnu Ivanitů v Teplicích, benediktinský klášter v Broumově, slezské cisterciácké opatství v Křešově a řadu dalších významných památek v Kladsku, včetně zámku Gorzanów (Schloss Grafenort) a Sarny (Schloss Scharfeneck).

Během exkurze měli studenti příležitost věnovat se výzkumu a dokumentaci památek, setkat se s pracovníky památkové péče a restaurátory a především mezi sebou diskutovat o možnostech výzkumu barokních sakrálních staveb a jejich revitalizace. Jak uvedl Martin Mádl z Ústavu dějin umění AV ČR, „vzájemné setkání českých a polských studentů a navázání kontaktů mezi nimi je velkým přínosem do budoucna“.

Exkurze byla připravena v rámci cyklu MONUMENTA VIVA - univerzitní aktivity pro Broumovsko pod záštitou velvyslankyně Polské republiky v ČR paní Grażyny Bernatowicz a hejtmána Královéhradeckého kraje Lubomíra Franze.

Exkurze byla zároveň i koordinačním přípravným setkáním pro mezioborový mezinárodní studentský workshop nazvaný Letní škola barokní architektury a umění, který proběhne na Broumovsku v červenci 2015 za účasti jak Ústavu dějin umění AV ČR, tak i Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego.

Velký třesk a katolická církev

Velký třesk je fyzikální teorií, která je sice vědecky přijímaná velkou většinou vědecké obce, ale zásadním způsobem se vědci rozcházejí v jejich detailech. Einsteinovy rovnice obecné teorie relativity formulované v roce 1915 byly překvapivé také v tom, že jen málokdo dokázal rychle najít jejich řešení a vhodně je interpretovat. To se podařilo pánům Fridmanovi a Lemaitrovi (mimořádně belgickému knězi) mezi lety 1922 až 1927. Z prvních modelů bylo zřejmé, že vesmír nemůže být statický, že se musí buď smršťovat nebo naopak rozpínat. Pomineme-li velice zajímavé podrobnosti, první potvrzení rozpínání vesmíru podal E. Hubble roku 1929.

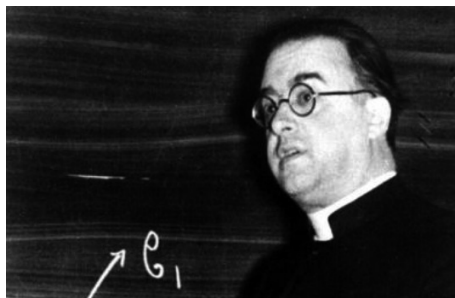
Jestliže se vesmír rozpíná, tak by bylo rozumné předpokládat, že existuje nějaký stav, o kterém lze fyzikálně stále hovořit, a přitom by bylo možné jej označit za počáteční. A právě okamžik, od kterého lze hovořit o existenci fyziky, respektive času a prostoru v tom slova smyslu, jak jim moderní věda rozumí, se označuje jako velký třesk. Teorie nebyla pochopitelně jednomyslně přijímána, ale všechny experimenty a pozorování ji, zdá se, potvrzují.

Na druhou stranu není zřejmé, co to technicky velký třesk je – dotek strun či membrán, cyklické promíchání hmoty nebo něco jiného? To je téma, o kterém se vedou spory či diskuse, a o kterém je dobré vědět, že existuje. Tedy, že velký třesk je cosi sice vysoce pravděpodobného (nemáme lepší vysvětlení), ale úplně „do kuchyně mu nevidíme.“

Georges Lemaître byl belgický kosmolog, římskokatolický kněz. Nezávisle na Alexandru Fridmanovi odvodil v roce 1927 relativistické nestacionární modely vesmíru s velkým třeskem a dal je jako první do přímé souvislosti s expanzí vesmíru, kterou objevil Edwin Hubble v roce 1929. Na základě jeho teoretických prací rozpracovali teorii velkého třesku George Gamow a Ralph Alpher. G.Lemaître se často nazývá otcem této teorie.

Katolická reprezentace se nejvíce proti kosmologickým modelům zřejmě vymezila při upálení Gi-

ordana Bruna v roce 1600 a učinila z něj poslední oběť římské inkvizice. Bruno měl představu existence nekonečně mnoha světů a jeho učení vedlo k panteismu, což byl důvod jeho upálení (spolu s diplomatickou a politickou přetahovanou papežského státu a Benátek, ne zcela zřízeného života a řady dalších důvodů). Velký třesk je ale téma poloviny dvacátého století, doby, kdy je zřejmé, jaké jsou metodologické hranice jednotlivých vědních disciplín i kompetence jednotlivých aktérů. A na rozdíl od klonování či manipulace s DNA horké kvarkgluonové plazma etické problémy nevyvolává.

Bůh není kouzelníkem

Pius XII. i Jan Pavel II. se k teorii velkého třesku stavěli veskrze pozitivně. Je třeba zdůraznit, že Bůh není kouzelníkem, není něčím jdoucím proti rozumu a poznatelnosti. Velký třesk (a prvních několik málo chvil po něm) byl nastaven tak, že na konci složitého procesu vývoje prvků ve hvězdách je člověk. Stvořitel jej užil pro tvorbu stvoření. Možná by bylo lákavé říci, že Bůh je ten, kdo namíchal dobré složení a správné množství, ale je otázkou, zda to není ještě trochu složitější.

Benedikt XVI. pak například při hodnocení důsledků velkého třesku prohlásil, že vesmír není dílem náhody, jak by si někteří přáli, abychom uvěřili, avšak nese stopy moudrosti svého tvůrce, nevyčerpatelné kreativity Boha, což je zřejmě nejvíce katolická pozice, která se k tématu dá zaujmout. Současný výrok papeže Františka o evoluci a velkém třesku je tak jen kontinuálním navázáním na postoj církve i jejích vrcholných představitelů.

Jestliže naopak lze v této oblasti mít církvi něco za zlé, je její nezřetelnější postavení se proti zcela pavědeckému kreacionismu. Ten je antropologicky nebezpečný, neboť ukazuje Boha jako podivného lháře, který daroval člověku rozum a schopnost podílet se na poznání stvoření jen proto, aby mu ukázal že ... (nechť si každý doplní dle svého vkusu sám). Na druhou stranu již ani média netvrdí, že by církev něčemu podobnému dnes učila. Což je možná poměrně dobrá zpráva.

www.christnet.cz/Michal Černý,
3. listopadu 2014

Listopad 2014

Biskup Václav Malý v Klášteře. U příležitosti listopadových událostí roku 1989 sloužil v pátek 7. 11. mši sv. na poděkování za dar svobody a za oběti komunistického režimu v klášterním kostele sv. Vojtěcha pomocný pražský biskup Mons. Václav Malý. Mši sv. doprovodil Sbor a orchestr pražského arcibiskupského gymnázia. Po bohoslužbě následovala beseda v Kreslárně. Není bez zajímavosti, že poprvé jako trvalý jáhen sloužil u oltáře broumovský rodák Jan Hojda.

Biskup Václav Malý požehnal rekonstrukcí v Šonově a Božanově

Den po setkání v klášteře požehnal pomocný pražský biskup a přítel Broumova Václav Malý rekonstrukci střechy a oken na kostele sv. Markéty v Šonově a posléze slavil mši sv. v kostele sv. Marie Magdaleny v Božanově, během které požehnal nově rekonstruovaným varhanám. Šonovský kostel byl opraven z prostředků Evropské unie (program SZIF), božanovské varhany zase z dotačního programu Královéhradeckého kraje a taky díky štědrým dobrodincům.

Pietní vzpomínka v Martínkovicích

se uskutečnila i letos na Vojenském hřbitově v Martínkovicích u příležitosti Dne veteránů. Po skončení 1. sv. války zde v zajateckém táboře umřelo několik tisíc zahraničních vojáků. Další oběti pak přinesla II. světová válka.

Sv. Martin v Martínkovicích

Podvečerní každoroční setkání dětí se sv. Martinem v Martínkovicích se uskutečnilo v sobotu 8. 11. 2014.

Konference k Listopadu 1989

V pondělí 10. a v úterý 11. listopadu proběhla v broumovském klášteře konference nejen k událostem z listopadu 1989, ale i k současným otázkám. Jako účastníci konference přijali kromě jiných pozvání také Alexandr Vondra, Roman Joch, biskupka Jana Šilerová (Církev československá husitská) a emeritní pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk, který na zakončení symposia slavil v opatském klášterním kostele pontifikální mši sv. Jakýmsi úvodem konference byla již páteční mše sv. a následná beseda s pomocným pražským biskupem Václavem Malým a pondělní dopolední beseda se studenty broumovského gymnázia nejen o letech perzekuce řeholních sester ve zdejší klášteře.

Sbor a orchestr pražského arcibiskupského gymnázia. doprovodil nedělní mši sv. ve farním kostele sv. Petra a Pavla ve svátek Posvěcení Lateránské baziliky. Další část svého repertoáru předvedl po mši sv.

VEKA v Broumově. V sobotu 15. 11. večer se ve farním kostele sv. Petra a Pavla představilo se svým repertoárem hudebně a pěvecké seskupení mladých katolíků královéhradecké diecéze, které zároveň doprovodilo nedělní liturgii ve stejném kostele.

**Vernisáž
Tempus fugit v Praze**
Již desátá vernisáž fotografické výstavy TF se uskutečnila v Praze v Domě národnostních menšin, a to v pondělí 27. 10. 2014. Účastnil se jí i pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, OP. Ve středu 3. prosince pak proběhla další vernisáž výstavy v Bruselu.

**Betlémské světlo
na Štědrý den**
si bude možné zapálit v děkanském kostele sv. Petra a Pavla od 14.00 do 16.00.

Zároveň bude zpřístupněn i betlém a pro poslední opozdilce možnost svátosti smíření, avšak jenom do 15.00.

Dětská betlémská besídka bude pak na Boží hod vánoční v 15.00 ve stejném kostele.

**Prodej knih
a vánoční svátost
smíření**
Předvánoční prodej knih proběhne čtvrtou adventní nedělí dne 21. 12. v děkanském kostele sv. Petra a Pavla. S vánoční svátostí smíření je možné počítat v sobotu 20. 12. dopoledne v kostele sv. Petra a Pavla od 9 hod.

Sv. Mikuláš
Každoroční setkání dětí s tímto oblíbeným patronem proběhne v neděli 7. 12. v děkanském kostele sv. Petra a Pavla v Broumově, a to po mši svaté.

Rozpočet na rok 2015

ŘKF:

Římskokatolická farnost
DĚKANSTVÍ BROUMOV
 Kostelní náměstí 224
 550 01 BROUMOV

HLAVNÍ ČINNOST

(v Kč)

V ý n o s y	předpoklad r. 2015
Sbírky kostelní (ne účelové)	250 000
Příjmy za církevní úkony	
Dary od fyz. a práv. osob	500 000
Dary od Obcí (krom dotací)	60 000
Úroky z běžného účtu	2 000
Příspěvek z diecéze z Fondu solidarity	200 000
Náhrady od Pojišťovny	
Ostatní příjmy	12 000
Příjmy z hlavní činnosti celkem	1 024 000

N á k l a d y	předpoklad r. 2015
Bohoslužebné výdaje	20 000
Knihy, tiskoviny, předplatné	20 000
Kancelářské potřeby	5 000
Opravy a udržování majetku (krom z dotací)	150 000
Energie (plyn, elektřina, vodné, stočné, tuhá paliva)	150 000
Odvoz odpadu	4 000
Mzdy	
Telefon, internet	
Ostatní služby (EVS aj.)	40 000
Dary a charitativní výdaje	
Fond solidarity + příspěvek na účetnictví	40 000
Daň z příjmu, z nemovitosti	4 000
Ost.režijní náklady (vč.bank.popl.)	15 000
Nákup dlouhodob.majetku (do 40tis Kč)	10 000
Výdaje na hlavní činnost celkem	458 000

Výsledek z hlavní činnosti (příjmy minus výdaje): 566 000

HOSPODÁŘSKÁ ČINNOST

(v Kč)

Nájemné	180 000
Prodej majetku a ostatní zdaňované příjmy	0
Příjmy z hosp. činnosti celkem	180 000

Výdaje na hospodářskou činnost (daň z nemovit., odhady, poplatky) energie a pod.)	
Výdaje na hosp. činnost celkem	0

Výsledek z hospodářské činnosti (příjmy minus výdaje): 180 000

Hospodářský výsledek za rok 2015 celkem: 746 000

Předpokládaný příjem dotací Kč	25 000 000
-----------------------------------	------------

Předpokládané výdaje z dotací včetně vlastního podílu	5 000 000
--	-----------

Předpokl.příjmy neúčtované do příjmů (např.vracené poskytnuté půjčky jiným subjektům)	
---	--

Předpokl.výdaje neúčtované do výdajů (např. půjčky poskytnuté jiným subjektům)	
--	--

Předpoklad finančních prostředků v pokladně a bance k 1.1.2015	
Předpoklad finančních prostředků v pokladně a bance k 31.12.2015	

Podpis duchov.správce: Za ekonom.radu farnosti:

datum: 12/10/2014

Římskokatolická farnost
DĚKANSTVÍ BROUMOV
 Kostelní náměstí 224
 550 01 BROUMOV

Generální oprava varhan v kostele sv. Maří Magdalény v Božanově.

Tři roky probíhla v kostele sv. Maří Magdalény rozsáhlá generální oprava varhan. Tyto varhany postavil v letech 1874-1876 božanovský varhanář Anton Grosser. Zdejší varhany jsou jedním ze tří doposud zachovaných nástrojů tohoto místního varhanáře po varhanách v Šonově a v Otovicích.

Celkové náklady na rekonstrukci se plánovaly ve výši cca 720 tis. Kč. V průběhu opravy však došlo k navýšení rozpočtu, jelikož se muselo přistoupit k výrobě nových rejstříků Mixtura a Quintadena 8´.

S opravou se začalo v roce 2012 a byla dokončena v září 2014. V průběhu 136 leté existence zaznamenaly varhany několik oprav, ale jejich původní charakter zůstal zcela zachován. Po dokonalém zvážení se přistoupilo k šetrné, byť důkladné, opravě nástroje. Práce se ujala varhanářská firma Ivan Červenka z Jakubovic u Lanškrouna. V první etapě se přistoupilo k opravě 2. manuálu a pedálu. Byl zhotoven zcela nový rejstřík Quintadena 8´ a v pedálu byl vyměněn původní dřevěný rejstřík Cello 8 za kovový. Ostatní píšťaly byly opraveny, byla opravena tónová traktura a hrací stůl, byly vyčištěny opraveny vzdušnice manuálu a pedálu.

V další etapě v roce 2013 se podařilo opravit hlavní manuál. Opět došlo k opravě tónové traktury, opravě všech píšťal a vzdušnice.

V další, závěrečné fázi v roce 2014 došlo k opravě vzduchového hospodářství, byl vyroben nový rejstřík Mixtura a celý nástroj byl naintonován a naladěn. Ideou celého projektu bylo, aby si nástroj zachoval podobu odpovídající co nejvíce původnímu stavu jak po stránce vzhledové, tak především po stránce zvukové. Přesto se po konzultaci s organologem prof. Uhlířem přistoupilo k výměně původního rejstříku ve 2. manuálu Salicional 8´ za Superoctav 2´, původní nízká Mixtura byla nahrazeno vyšší, čímž zvuk nástroje dostal potřebný lesk a barvu.

Je potřeba poděkovat všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu opravy varhan. V první řadě varhanáři Ivanu Červenkovi z Jakubovic. Zároveň patří velký dík všem, kteří přispěli finančně, neboť bez těchto příspěvků by se tak náročná rekonstrukce nadala provádět – jedná se především o Královéhradecký kraj a o další sponzory. Všem Pán Bůh zaplatí.

Přehled postupu prací a financování – stav k 31.12.2013

1.etapa proběhla v roce 2012, kdy došlo k opravě 2. manuálu, pedálu, hracího stolu, traktury 2. man. a pedálu. Došlo k částečnému zprovoznění nástroje.

Celkové náklady činily 286.000,- Kč
200.000,- Kč poskytl Královéhradecký kraj
15.000,- Kč věnoval sponzorsky p. Karel Franc
71.000,- Kč zaplatila farnost

2. etapa následovala v roce 2013. V této fázi došlo k opravě hlavního stroje a jeho traktury.

Celkové náklady činily 286.000,- Kč
199.685,- Kč poskytl Královéhradecký kraj
20.000,- Kč věnoval p. Peter Kopřiva
66.315,- Kč uhradila farnost

3. etapa se realizovala v roce 2014. Byla provedena celková oprava vzduchového hospodářství, zhotoven nový rejstřík Mixtura, celý nástroj byl znovu naintonován a naladěn. **Celkové náklady činily na 203.000,- Kč**

100.000,- poskytl Královéhradecký kraj
20.000,- věnovali Jana a Vladimír Hrubí
10.000,- Kč,- darovala Obec Božanov
73.000,- Kč uhradila farnost

Přehled všech finančních zdrojů:

Královéhradecký kraj	499.685,-
Sponzoři	65.000,-
Farnost.....	210.315,-
Celkem.....	775.000,-

Žehnání opravených varhan proběhlo v sobotu 8. listopadu 2014 v 10.30 hod. Žehnání provedl Ms. Václav Malý, pražský světící biskup.

Necht' Pán žehná dobrému dílu.
 Ing. Vladimír Hrubý, ředitel kůru

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Tajemství radosti Děti v ulicích Manilly

V Manille, hlavním městě Filipín, žije mnoho dětí ve slamech na ulicích, opuštěné svými rodinami. Jsou vydány samy sobě snadno se stávají kořistí různých predátorů. Mostem pro děti je asociace ANAK-Tnk, kterou vede francouzský kněz: Matthieu Dachez. Bojuje o děti, snaží se je vytáhnout ; nejhoršího a vystěvět s nimi jejich budoucnost. V srdci nesnází je to záblesk světla, nejsilnější radosti, která nachází svůj zdroj ve sjednocení s Kristem.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 9.prosince 2014 v 17.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Sít' pro Boha) vznikla v roce 2001 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji v světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.